

Kapitola 10. Neutralita (úroveň 250)

Předcházející část: Kapitola 9. Odvaha (úroveň 200)

Vzestup po úrovních vědomí	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma. Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost. Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“.</p> <p>Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku. Vydalo nakladatelství PRAVDA.Je – 2017</p>
Přesměrovat a objednat knihu...	

Kapitola 10

Neutralita

(Úroveň vědomí 250)

Úvod

Energie se stává velmi pozitivní na úrovni, která se nazývá neutrální, kvůli uvolnění z postojů nižších úrovní. V úrovních nižších než 200 má vědomí tendenci vidět dichotomie a stát na pevných pozicích, které jsou překážkou ve světě, který je spíše komplexní a multifaktoriální spíše než černobílý.

Dualistické pozice vytvářejí polarizaci, která pak vytváří odpor a dělení. Stejně jako v bojových uměních se pevný postoj stává bodem zranitelnosti a ten, kdo se neumí ohýbat, je náchylný k prasknutí. Oproti bariérám nebo opozicím, které rozptylují lidskou energii, neutrální poloha umožňuje flexibilitu a neodsuzování a možnost realisticky zhodnotit problém. Být neutrální znamená nebýt vázán k výsledkům. Nevázat se na jeden způsob, který, když nevyjde, je vnímán jako porážka, hrůza, nebo jako frustrující.

Na neutrální úrovni si člověk může říci: „No, jestli nechápu tuhle práci, pak budu mít další.“ To je začátek vnitřní důvěry. Člověk pocítí vlastní sílu a není snadné ho zastrašit nebo ovládat. Na úrovni 250 očekává, že život se svými vzestupy a pády bude v podstatě v pořádku, pokud se naučí s těmito ranami vypořádat.

Lidé v neutralitě mají pocit pohody, charakteristickým rysem člověka této úrovně

je víra v životaschopnost tohoto světa. Toto je úroveň bezpečnosti. Lidé na neutrální úrovni snadno mezi sebou navazují vztahy, protože nemají zájem o konflikty, soutěžení, či obviňování. Jsou uvolnění a emočně vyrovnaní. Neodsuzují a nemají potřebu kontrolovat chování jiných lidí. V důsledku toho má úroveň neutrality za následek větší svobodu pro sebe i pro druhé.

Diskuse

Odvaha má motivaci a sílu k překonání odporu, čelit výzvám a pracovat jejich prostřednictvím statečně a s odhodláním, což posiluje schopnost realizovat rozhodnutí. Odvaha je nutná, protože úroveň odvahy stále vidí problémy nebo obtíže, které vyžadují úsilí a odhodlání je zpracovat. Zdánlivé překážky mohou být skutečně promítnutá očekávání, nicméně, ony nevyplývají ze skutečnosti, ale ze zbytkových postojů. Odvahou lze předvídat obtíže, které mají být zpracovány, což má za následek nepohodlí, nejistotu, nebo úzkost.

Na rozdíl od toho na úrovni neutrality nedominuje dualistické vnímání, protože se snížilo vytváření postojů, jako na úrovni odvahy, kde jsou vytvořené překážky v podobě pochybností, anticipační úzkosti, nebo neznalosti. Svoboda vychází z nedostatku citových investic do výstupů či vyžadovaných narcistických cílů, jako je například postoj: „Je to moje, chci to“. Neutralita se nezajímá o egoistickou výhru, ovládnutí druhých, nebo zisk. Je ochotna spíše přitahovat, než se prosazovat. Neutralita je neškodná a nemá sklony shánět ostatní pro stejnou víru nebo hledět na pozlátko toho, jak je člověk „významný“. Ani se neponižuje nebo neumenšuje pro pocit falešné pokory. Nemá zájem přesvědčovat, činit nátlak, zstrašovat či ohrožovat. V neutralitě se člověk nesnaží něco „dokázat“ sobě ani druhým. Kromě toho není neutralita přitahována k příčinám, aby je podporovala nebo bránila. Proto je neutralita klidná a cení si míru. Je to také úroveň, která postrádá požadavky, tlak nebo narcistické potřeby.

Obecný postoj této úrovně je, že má zájem, ale není emocionálně angažována, což umožňuje nekonfliktní a příjemné postoje, protože tam není nic opravdu „v sázce“. Zbavena nutnosti „vyhrát“ nebo „získat“, je neutralita poměrně soběstačná a spokojená s tím co má. „Ber nebo nech“, to je postoj důvěry a vnitřní hodnoty, která nepotřebuje nic od ostatních.

Úroveň neutrality je pohodlná a relativně prostá úzkosti, protože nezdůrazňuje předpojaté výsledky jako hodnotu pro přežití. To znamená, že zdroj štěstí nepromítá externě na druhé nebo do vnějšího světa, což s sebou přináší relativně bezkonfliktní vnitřní bezpečnost a svobodu. Neutralita je také poměrně prostá sociální úzkosti z pocitu ohrožení, a tudíž nemá paranoii. Uvolněný postoj umožňuje srdečnost, protože tam není nic, co vyžaduje souhlas ostatních. Svoboda neutrality je důsledkem opuštění postojů, podmínek a očekávání. Narcistické požadavky a egocentrické potřeby už nedominují. Proto úroveň neutrality netrpí nedostatkem ani není poháněna touhou, posedlostí, nebo nutkáním něco „udělat“, stavět se na tu či onu stranu při řešení sociálních otázek. Zahrnuje tedy i pružnost.

Ve stavu neutrality je důvěra v Boha, který je milosrdný a neodsuzuje, což vede k

důvěře v Božskou moudrost, která bere ohled na omezení člověka. Tak je Bůh opravdu zdrojem svobody, protože Božství se již nezdá být hrozbou, které je třeba se obávat, nebo nenávidět a proto odmítnout.

Sociální projevy této úrovně vědomí jsou spojené s lehkostí soužití. V neutralitě není zájem o konflikty nebo účast v revolučních hnutích a protestech. To může být nesprávně interpretováno jako pasivita, zatímco ve skutečnosti jde o stabilitu, která změnu ani nepropaguje, ani jí neodporuje. Vyrovnanost neutrality tak nabízí protiváhu k excesům sociálních změn a útočiště před emocionalitou a umožňuje reflexi a klidné vyhodnocení.

Dynamika ega v neutralitě

Vytváření pozic má za následek dualistické vnímání, které je výsledkem egoistických deformací a přirozených omezení schopnosti ega dělat správné závěry. Promítané vjemy jsou zaměňovány s realitou a vzhledem k jejich důrazu jsou chápány jako imaginární zisky nebo ztráty. Naopak stav neutrality je důsledkem opuštění pozic a proto je relativně prostý zkreslených projektovaných hodnot, názorů, a tak dále.

Je důležité rozlišovat nepřipoutanost a odříznutí se. Odříznutí je vyjádřením stažením se a negace, vede ke lhostejnosti, která je sama o sobě obranou proti strachu z připoutání. Progresivní odříznutí vede k nudě, plochosti a snížení živosti a radosti z existence. Pokud se ho osoba drží do důsledku, pak odříznutí se, jako cesta negace, vede nakonec do Prázdna, které je často mylně zaměňováno za osvícení či Buddhou popsaný stav *anatta* (ze sanskrtu). I když Prázdnota je stav velmi působivý, konečným nejvyšším stavem je Všechno (Allness). Prázdnota je sice nelineární, což je působivé, ale chybí v ní Božská láska, která je také nelineární. Skutečné Všechno se od Prázdnoty empiricky velmi, velmi liší. (Čtěte více v kapitole 18).

Cesta do stavu osvícení vede přes nepřipoutanost a nikoli přes odmítání. Je důležité si zde uvědomit, že nelineární energie vědomí samotného je obsažena v rámci lineární, a že nepřipoutanost znamená nezávisení na formě. Nepřipoutanost znamená, že v člověku není ani přitahování, ani odporování. Na rozdíl od toho odříznutí často vede k averzi a vyhýbání se, jakož i ke znehodnocování. Nepřipoutanost umožňuje svobodu nebýt přitahován předkládanými hodnotami nebo očekávání například zisku. Beze strachu z bažení i odporu umožňuje neutralita účast na radostech ze života, protože získává zkušenost, že život je spíše hrou než zapojováním se do závislostí. To je v souladu s učením Tao, ve kterém tok života neurychlujeme ani mu nebráníme. Život se stává nenamáhavý a existence sama o sobě je příjemná, bez podmínek, a nekonfliktní jako loďka plovoucí v moři. Je to „Nosit svět jako volný oděv“, jak doporučil svatý František z Assisi.

Každodenní život se stává radostí, a v něm nic důležitého není závislé na výsledku a nemá až tak velký význam nebo důležitost. Není třeba se obávat ztráty, tak jako se ego bojí o zdánlivý zisk.

Zatímco na úrovni odvahy člověk vidí problémy, na úrovni neutrality vidí zásady a pokyny spíše než požadavky nebo přísná pravidla. Neutralitě se zdá být v pořádku

přijmout nebo odmítnout volbu, protože tam není nic, co se dá získat a co ztratit. V důsledku toho jen neutralita umožňuje flexibilitu a svobodu, od odsudků nebo očekávaných důsledků.

Z psychoanalytického hlediska na úrovni neutrality jsou zdravé pozitivní aspekty, normální ego úspěšně vyrovnává vnitřní i vnější funkce. Primitivní impulsy jsou přiznávány a jako nepříznivé možnosti odmítnuty. Intelekt není zkreslen emocionalitou, umožňuje zdravě hodnotit realitu a umožňuje sociální adaptaci. Svědomí (superego) bylo zmírněno tak, že není nutné promítat vnitřní postoje na druhé lidi. Lidská povaha, včetně jeho zvířecích sklonů, je přijímána jako normální a proto nemusí být odmítnuta, potlačována, popřena, nebo projektována na druhé. Takže neutralita neodsuzuje stinné stránky fyzického, emocionálního a společenského života.

Úroveň neutrality je doprovázena pocitem jistoty a bezpečí v důsledku opuštění obranných a dalších postojů, a osvobozením od strachu, viny, nebo odsuzování. Nastává také úleva od neustálých požadavků narcistických potřeb nebo imperativů. Neutralita není ani cynická ani pesimistická, nesnaží se nic vnutit druhým a má optimistické cíle. Přijímá pokrok, změnu a vývoj vědomí aniž by ukazovala odpor nebo očekávání, ale místo toho plave s proudem řeky života podle vlastních rozhodnutí a uvážení, což může být nesprávně interpretováno jako pasivita a lhostejnost.

Překonání neutrality

Klid a mír neutrality je vítanou úlevou pro ty, kteří překročili nižší úroveň a přežili jejich vnitřní muka. To by mohlo být považováno za úroveň proměny pro duši, která se proboujela z bažin zoufalství, deprese, úzkosti, pocitu viny, strachu a horečného pátrání po zisku, schválení a pozemského bohatství, jen aby se jí toto vše proměnilo v popel. Namísto lítosti, neutralita se dívá do minulosti jako do zdroje informací a vzdělávání. Mnoho lidí se rozhodne trávit život na této úrovni pro zotavení a vnitřní uzdravení.

Zatímco neutralita je subjektivně velmi příznivý stav v porovnání s těmi, které jsou pod ní, ještě není výrazem radosti a záře božství, nebo lásky nebo soucitu jako vzestupu v životě. Neutrální není ani destruktivní k životu ani mu neodporuje, ale také není ani aktivním přispěvatelem. Slouží jako klidný účastník života a odmítá být odstrašující. Tato úroveň je v podstatě tichá, nic nepřidává ani nenarušuje panorama života.

Na úrovni neutrality je člověk vděčný, že unikl z vnitřního domu zrcadel, že byl propuštěn a osvobozen. Byl osvobozen od nutkání, že něco musí. Že již není nutné, aby byl „vítězem“, nebo „úspěšný“, nebo získal souhlas nebo přijetí. Není nutné, aby byl v „právu“, ani se necítí být nucen „řešit“ světové problémy. Nicméně protože je sladěn s duchovními principy, vědomí se dále vyvíjí na základě inspirace, která usiluje o souhlas vůle. Vnitřní rovnováha se pak přesune z neutrální pozice na více pozitivní stranu stupnice jako důsledek záměru, který je podporován vírou a pozvednutím k pozitivnímu účelu.

Kvůli nedostatku odporu vůči duchovní energii lásky, tato opět probouzí duši,

která nyní usiluje o stále vyšší úroveň vědomí a vyjádření. Potencialita pro rozvoj bezpodmínečné lásky a soucitu přitahuje stále větší ocenění krásy a duchovního pokroku v důsledku služby a modlitby. Tím, že není odpor, jsou dveře otevřené pro milost Božské energie, která pohání evoluci vědomí, kterou se osobní vůle stane kladnou a přitažlivostí je nasměrována na božství vnitřního tepla vyzařovaného samotnou Božskou láskou. Aktivace duchovní potenciality je důsledkem neodporování, které je jako květ, který se otevře a reaguje na teplo ze slunce díky svým vnitřním vlastnostem, darovanými při Stvoření.

Následující část: [Kapitola 11: Připravenost \(úroveň 310\)](#)